

152   *Vår trygghet, vårt hopp,
vår förtröstan*
(Ordspråksboken 14:26)

1. Jehova, en gåva underbar
är hoppet du oss ger.
Därför vill vi göra vår del,
ge hopp åt många fler.
Men när moln så mörka hopar sig
finns en oro i vårt bröst.
Plötsligt kvävs då hoppets låga
och hindrar ord av tröst.

(REFRÄNG)

*Du vår trygghet, vårt hopp,
den vi litar på,
du vägen gör rak där vi går.
Ja, i tjänsten för dig
kan vi lita på
att styrka och kraft vi då får.*

2. Vi vill be om hjälp att tänka på
den frid och ro vi känt,
att du alltid hjälpt och tröstat
när vi till dig oss vänt.
Våra minnen kan sen blåsa liv
i den glöd som falnat har.
Ge oss glädje, mod och styrka
att prisa dig, vår Far.

(Refräng)